

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด

เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๖

ทองคำครบ ๑๐ ตันภายในปี ๒๕๔๖

เมื่อวานนี้ก็ไปสองด่าน โธ่ ไกลนะ ยัง ๓๔ กิโลเมตรถึงหล่มสัก ไปถึงโนนสะอาด ด้านสุดท้ายนี้ ๓๔ กิโลเมตรจากนั้นไปหล่มสัก จากด่านสุดท้ายน้ำหนาวไปถึงโนนสะอาดเหมือนตั้ง ๔๐ กว่ากิโล เขาถูกนี้ก็จะตัดผ่านลงไปหาหล่มสักเกือบ ๖๐ กิโลเมตร เราเคยดูกิโลตั้งแต่ผ่านมาที่แรกหลายปีมาแล้วดูเหมือน ๕๐ กว่ากิโล จากน้ำหนาวผ่านลงสุดภูเขาทางนั้นไกล ที่เป็นน้ำหนาวแยกไปน้ำมันเข้าเขามาแล้วนะ เรานับนี้เฉย ๆ ออกไปน้ำมันประมาณ ๕๕ กิโลเมตร ถ้าแยกออกไปภูเขาที่แรกที่เข้ามานั้นมันก็ต้อง ๖๐ กว่ากิโล นี่หมายถึงภูเขาแล้ว ๆ ผ่านเข้าไปในเขาล้วน ๆ ออกไป

เขาเขียนประกาศเอาไว้เลยที่ด่านน้ำหนาว ประกาศตัวหนังสือตัวใหญ่ว่า เราได้สงเคราะห์อะไร ๆ เขาได้เขียนไว้ที่เราได้อ่านเมื่อวาน คือนั่งรถอยู่นั้นไม่ได้ลงรถนะ มองเห็นป้ายเราก็อ่านดูป้าย ที่เราจำไม่ได้ก็เยอะ เขาเขียนไว้ว่าเรื่องเราสงเคราะห์แล้วนั้นเยอะ นับตั้งแต่ไฟฟ้า ปลีกย่อยอะไรเขาจดไว้หมดเลย เขาออกประกาศไว้ว่า ทราบว่าเยอะว่างั้นเถอะ ส่วนใหญ่ก็ไฟฟ้าแรงสูงที่เอามาลง สว่างจ้าไปหมดว้างนั้น หลายแสนเหมือนกันนะ ไฟฟ้าที่เราไม่นึกว่าจะแพงนะ โห มันเป็นแสน ๆ นู่นนะต่อเข้ามานี่ นี่อันใหญ่อันหนึ่ง แล้วก็เจาะน้ำบาดาล ก็ได้สมมักสมหมายทุกอย่าง เจาะลงไปก็ถูกตาน้ำที่ดี เขาบอกว่าน้ำดีด้วย นี่ส่วนใหญ่จะ เจาะบาดาล กับไฟฟ้าแรงสูงเข้ามาแต่โน้นเข้ามานี้เลย

แล้วก็บ้านพักตำรวจ บ้านพักหลังใหญ่พอสมควร แล้วตุ้ยยาม คือตุ้ยยามเก่ามันพังหมด เวลาเราช่วยเขาก็รื้อออกหมดเลย ยังเหลือตั้งแต่อิฐที่ก่อขึ้นมาเท่านั้น นอกนั้นเขารื้อทิ้งหมดเลย ตั้งใหม่ขึ้นมาหมด นี่อันหนึ่ง แล้วก็โรงรถ เป็นโรงยาว ๆ เขาเขียนนั้นยังละเอียดกว่าเราอีกที่เราเห็น ไม่ลงรถนะ พอไปถึงปั๊บกี้เปิดประตูรถให้เขาชนของลงตามจำนวนที่กำหนดไว้เรียบร้อย ที่เราได้อ่านคือเปิดประตูรถอ่าน พวกนั้นเขาก็มารุมอยู่ข้าง ๆ พวกตำรวจทั้งฝ่ายหญิงฝ่ายชาย ทั้งเด็กเล็ก เมื่อวานเห็นเด็กเยอะ โรงเรียนปิดเขาวว่า เด็กนั้นให้คนละร้อย ๆ พอเสร็จแล้วก็ผ่าน ๖-๗ นาที่แต่ละแห่ง คนของลงเสร็จเรียบร้อย ๖ นาที่กว่า จากนั้นไปเลยไม่ลง ไปถึงโนนก็เหมือนกัน ถอยหลังเข้าไปนั้นชนของออกปั๊บกี้ ๖-๗ นาที่เหมือนกัน แล้วไม่ลงเลยถึงวัด

ตั้งแต่ออกจากวัดไม่ลงรถเลยนะเมื่อวาน นั่งรถปั๊บกี้ไปบึงถึงเลย พอไปถึงแล้วก็จอดรถ คนของลง ๆ เสร็จแล้วบึงเลย ไปถึงโนนปั๊บกี้ถอยหลังไปชนของลง พอเสร็จ

แล้วออกเลย มาลงรถตอนขึ้นนี่ทีเดียว เมื่อวานดูไม่ได้ลงไปไหนเลย ไม่ลง คือไม่ลงรถเลย ตลอดเลย ไกล รถเราก็แข็งแรงด้วย ยิ่งเวลามาไม่มีรถมันก็ยิ่งเร็ว ฟุง ๆ เราก็ช่วยอย่างนี้แหละ อะไรที่เป็นประโยชน์ส่วนรวมนี้เรารักสงวนมากนะ ไม่ว่าที่ไหนนะ คือเราสงวนส่วนรวมซึ่งเป็นหัวใจของชาติ เช่นเขารักษาป่า ป่าเป็นป่าอะไร ป่าของชาติ เขารักษาชาติก็ได้เบาใจกันไปหมด ไปดูซิเขียวชอุ่ม ใบไม้กำลังผลิดอกออกใบใหม่ ผลัดใบใหม่เตียนนี้

เขาเขียนบอกไว้เป็นย่าน ๆ ระวังข้างผ่านถนนเขาว่า ดูว่า ๓ ปีจะมาผ่านที่หนึ่ง แต่เขาก็เขียนไว้เป็นตลก เขียนแบบตลก ที่แบบว่า ถ้าไปตีนซึ่งมีเล็บ นั้นมันก็แบบเดียวกัน มันเขียนตลกไว้ บอกว่าระวังข้างผ่านถนน เขาวางัน ๓ ปีมันผ่านที่หนึ่งก็ไม่ว่านเขียนเป็นย่าน ๆ คือข้างนี้เป็นข้างทางโน้นนะ ดูจะเป็นอำเภอกูเขียวหรืออำเภอกูไหนต่อกันกับอำเภอกูไหนบ้างที่เขาเรียกทุ่งกะมัง มันหลายอำเภอกู คอนสาร กูเขียว นั่นละจุดนั้นจุดสัตว์อยู่ที่นั่นเต็มไปหมด ที่วัดท่านทวยเอาไปดูเหมือน ๙๔ ตัว หมูป่า กับวัดนาคำน้อย ดูว่า ๙๔ ตัวหรือว่าไง ทางท่านทวยดูเหมือนประมาณน้อยกว่า ทางนี้มากกว่าเอาไปปล่อย โอ๊ย ตัวใหญ่ ๆ ทั้งนั้น

ท่านทวยท่านชำนาญการดักหมู ต้องเอาท่านทวยมาเป็นอาจารย์ใหญ่สอนทางนี้ วิธีดักหมู พอมันเข้าแล้ว ๆ เข้าห้องนั้น ๆ พอแล้ว คือเอาไว้นานไม่ได้ เตรียมพร้อมแล้วก็วางกับดัก คือเราใส่ไว้ก่อนให้เขาชำนาญเสียก่อน ถึงเวลาเขาก็มาของเขาเอง ที่นี้เวลาเขามาเขามาครบตามกรง ๆ เขาจะมากินตามกรง กะว่าก็ตัว ๆ เตรียมพร้อมนะคือก่อนที่เขาจะพร้อมนี่นานแสนนาน จนกระทั่งเขาตายใจแล้ว เขาเข้าห้องนั้นห้องนี้ ที่นี้ก็เอาละ รถก็มาเตรียมพร้อม พอได้ออกเลยนะไม่ให้อยู่นาน เวลาเราถามท่านอินทร์ถึงทราบชัดเจนว่า ไม่ได้ชังอยู่นาน คือพอได้พร้อมกันบีบขึ้นออกรถในวันนั้นไปเลยเทียว ไปปล่อยที่โน้นเลยไม่ได้ชักช้านะ รีบด่วนที่สุดวางัน เท่าที่เราจำได้ นาคำน้อย ดูเหมือน ๙๔ ตัว ตัวใหญ่ ๆ ก็มี ตัวเล็กก็มี ทางดงศรีชมภูน้อยกว่า ขนไปไว้ทุ่งกะมัง ทุ่งนี้จึงเป็นที่รวมสัตว์ทั้งหลาย มีเยอะอยู่นั้น

แล้วโขลงข้างแควนั้นกว้าง ๆ เขาอยากออกไปผ่านไปทางด้านนั้นเขาก็ไป นาน ๆ เขาไปที่หนึ่ง แล้วก็เขียนตลกไว้อย่างนั้นแหละ ระวังข้างผ่านถนน มันก็แบบเดียวกับไม่มีเล็บนั้นแหละ เขียนตลกไว้อย่างนั้น วันนั้นพูดเรื่องนี้มันไปเกี่ยวข้องกับอะไรไม่รู้พูดถึงเรื่องอะไรต่อไปหาพระหาเถร ว่าเถรกับหลวงตาสนิทกัน เลยต่อไปเวลาทะเลาะกัน เลยยกเอาเรื่องทะเลาะขึ้นมาพูด มันเลยเป็นนิทานขึ้นมา พอพูดจบลงแล้วเราก็ไม่ได้สนใจ นุ่นมันไปออกในหนังสือ เขาเอามาให้อ่านให้ฟัง เหมือนว่าเป็นเครื่องยืนยันว่า

ผ่านเราเรียบร้อยแล้ว บนหัวนั้นผู้เขียนก็เขียนตลกดีด้วยนะ ว่า โปตีนซังบมีเล็บ เอาอีกแล้ว มันเข้านี่เหอ อ่านไปเจอ เอาจริง ๆ โอ้ย ไข่แล้ว ขบขันดี

ทางเขาใหญ่ก็เหมือนกัน เรามาจากทางนครนายก ผ่านมาทางทิศเหนือปราจีนเข้าเขา อันนี้มีที่ครอบครัวเราจัดให้ครอบครัวเหมือนกัน ดูเหมือน ๑๒ ครอบครัว มาเพิ่มอีก ๒ หรือไง ไปคราวที่แล้วว่าเพิ่มอีก ๒ เราก็เพิ่มส่วนอื่นให้ ที่เราจัดจำเป็นไม่ได้เราก็เพิ่มเงินให้พอ ๆ กัน อันนี้ราคาเท่าไรเราเพิ่มให้เป็นราคาเท่านั้น ๆ เหมือนกันหมด จากนั้นไปก็จัดให้พอ ถ้าเราไปเมื่อไรเราก็จัดซื้อของ นครนายกละไป รถ ๒ คันเต็มไปเลย พอไปแจกของเสร็จแล้วก็ขึ้นเขาแล้วลงทางปากช่องไปเลย

เรารักป่า สงวนป่า ซึ่งเป็นสมบัติส่วนรวมของชาติ เพราะฉะนั้นอันใดก็ตามถ้าเป็นของส่วนรวมแล้ว เรารักสงวนตลอดเลยไม่ว่าเพียงอันนี้ อย่างอื่นอะไรก็ตามถ้าเป็นของส่วนรวม เพราะจุดใหญ่อยู่กับส่วนรวมต่างหาก เราได้ทำอย่างนี้มาตลอด ไปที่ไหนถ้าเป็นส่วนรวม เช่นอย่างนำหาวนาก็ซื้อที่ตั้งหมื่นกว่าไร่ ซื้อให้หมดเลย เป็นล้าน ๆ ขึ้นไปซื้อไว้ อันนี้เป็นต้นน้ำลำธาร เขาบอกว่าอันนี้ใช้หมด เราซื้อหมดเลย เพราะเขาพอใจจะขาย เราก็ซื้อให้ตามราคาที่ตกลงกัน ซื้อให้ ๆ แล้วทางโน้นก็มีพระดูแลอยู่ ท่านชิตแล้วที่ไหนสองสามสำนัก กว้างขวางมาก ที่นี้ก็เป็ดงไปหมด ฝนตกจากนี้ไปลงแม่น้ำเลยนะ ที่ว่าแม่น้ำเลย ๆ นี้ถ้ามแล้ว ต้นน้ำอยู่ทางโน้น ทางโน้นครบไว้หมดเลย

เราซื้อไว้ ฟังซิ ตั้งหมื่นกว่าไร่ มันกว้างขนาดไหน ซื้อไว้หมดเพื่อเป็นต้นน้ำลำธารไหลลงสะดวกสบาย ที่นี้พระท่านอยู่ที่นั่นก็ไม่มีใครไปแตะต้องไปทำลาย ต้นไม้โหย เดียวนี้ก็อยู่ที่นั่นแห่งเดียว ที่ว่าป่าสงวน ที่นั่นเหมาะที่สุดกว่าเพื่อน ไม่มีใครแตะเลยนะ เนาะสำคัญนะเรื่องศาสนาเป็นอย่างนั้น ทางบ้านประชาชนคนธรรมดาเขามีลัทธิลอบบ้างนะ แต่เรื่องของวัดเขาไม่ไปแตะนะ สมบูรณ์บริบูรณ์หมดเลยตั้งหมื่นกว่าไร่ นี่ละต้นน้ำลำธารออกมา เรารักสงวนถ้าเป็นส่วนรวม เรียกว่าซื้อไว้หมดไม่มีใครจะเข้าไปแทรกกละในนั้น ที่ที่เขาแทรกเขาก็สมควรใจอยากขาย เขาอยากไปอยู่ที่อื่น เราก็ซื้อให้เลย มันมีจุด ๆ อยู่อย่างนั้นะ เป็นที่ตั้งเดิมของเขาเราก็ไม่ว่า เราก็ซื้อ ที่ของเขาอันใดก็ให้เป็นที่ของเขาไป มันมีขอบเขตของเขา เราก็ซื้อนอกจากนั้นไป ๆ

ที่นี้เวลาเขาอยากโยกย้ายภูมิลำเนาไปอยู่ที่อื่นที่ใด เขาก็เสนอขายให้เรา ที่นี้เราก็ซื้อเอาหมดเลย สุดท้ายเลยหมดเลยนะ นี่เขาเสนอขาย เราไม่ได้บีบบังคับนะ เรื่องธรรมนี้จะกระเทือนอะไรไม่ได้เป็นอันขาด เราไม่ยอมให้กระเทือน เรื่องธรรมจะไปบีบบีสิไฟแก่ชาวโลกชาวสงสารเราไม่เคยทำนะ อย่างนาแถวนี่เห็นไหม ที่เป็นวัดอยู่ทุกวันนี้ นี่ก็เป็นความสมัครใจของชาวนาเขาเอง เราซื้อให้หมด เราไม่ให้มีว่าอำนาจปา ๆ เดือน ๆ เข้ามาแทรก ไม่ให้มีเลย เรียกว่าเป็นธรรมที่บริสุทธิ์ล้วน ๆ

นี่เขาสัมครใจ เขาอยากจะทำอะไรใหม่ ตกลงกันกับทางนี้ ทางประชาชนของวัดนี้แหละ ชาวบ้านของวัดเรานี่ ตกลงกันเอง แต่ตกลงอะไรต้องมาพูดกับเราเสียก่อนว่าเอาไรต์เอาเปรียบเขาใหม่ ถ้าเอาไรต์เอาเปรียบอย่างนั้นไม่ได้เรา ไม่ได้เด็ดขาดเลย ให้เป็นที่สมครใจ เขาสัมครทั้ง ๒ ฝ่ายพอใจกัน เขาไปหาที่เสียก่อน ที่ตรงไหนที่ดีอะไรเขาชอบยังไง เขาต้องการจะซื้อที่ตรงนี้ เราก็อธิบายให้เลย ๆ นานี้เขาก็โละให้เราเลย เราเอาที่ใหม่ให้เขาหมดนะนี่ ที่ซื้อมาตั้งแต่นี้มาถึงนี้ เป็นนาของเขาเขาโละให้เรา ที่นี้เราไปซื้อใหม่ให้เขาหมด ไม่ให้มีบอบซ้ำกันทั้ง ๒ ฝ่าย ให้เป็นธรรมด้วยกันทั้งนั้น เป็นอย่างนั้นนะทางวัด

อย่างน่านี้เหมือนกัน เขามีนาเราต้องทำถนนให้เขา เห็นไหมล่ะที่เราไถต้นเสาคอนกรีตพังลงไปหมด ที่แรกเราไม่รู้มอบให้ท่านปัญญาหมด เราไม่เข้าไปเกี่ยวข้องเมื่อมอบอะไรแล้วเราต้องมอบอย่างนั้น แต่อันนี้ท่านปัญญาท่านไม่ทราบว่าเขาอยู่ทางโน้น พอเราทราบที่หลังเขาปักหลักออกมาแล้ว ให้ทำลายหมดเลย ทำลายเสา ขยายออกไปข้างนอกให้ทางเขาออก ที่เราเห็นถนน เราทำลายกำแพงออกหมด ต้นเสากำแพงปักใหม่ให้เขา ทางโน้นก็เหมือนกัน ทางโน้นไม่ได้ทำลายเพราะทราบแล้วก็เข้ามาเลยปักแนวเข้ามา ทางโน้นก็มีทางเข้านาเขา แล้วทางโน้นมันมีสะพานข้ามคลอง เราต้องทำสะพานให้เขาอีก อันนี้ไปตามริมคลองไม่ได้ทำสะพานทะลุถึงนา ทางโน้นตัดเข้าไปแล้วทำสะพานให้เขาสะพานหนึ่ง เวลานี้กำลังทำ

เราไม่ให้อะไรบอบซ้ำ ขึ้นชื่อว่าธรรมแล้วเย็นที่สุด ไม่มีอะไรเสมอแล้วในโลกอันนี้ เพราะฉะนั้นผู้ที่เกี่ยวกับธรรม จะไปเอาโลกเข้ามาเคลือบมาแฝงเป็นความสกปรกนั้นไม่ได้เด็ดขาดนะเรา ไม่ว่าจะที่ไหนเหมือนกันหมด เราจะไม่ให้มีกระเทือน ธรรมไปกระเทือนโลกไม่ให้มี อย่างที่ว่าซื้อที่นี้ก็เหมือนกัน เขาว่าเท่าไรก็ตกลงให้เขาเท่านั้น ๆ เลย ไม่ต่อไม่รองแหละ เขาเป็นฝ่ายที่ควรจะได้ เราเป็นฝ่ายที่ควรจะได้ อย่างหนึ่ง เช่นที่เขาควรจะได้สมบัติอันหนึ่งไปแทนกัน ก็เอา จึงซื้อที่ไว้ตั้งหมื่นกว่าไร่ ไม่ใช่เล่น ๆ นะซื้อไว้หมดเลย เรียกว่าเป็นของส่วนรวม เราสงวนถ้าเป็นของส่วนรวม ถ้าเป็นของธรรมดาที่เป็นอีกอย่างหนึ่ง ถ้าส่วนรวมแล้วเราสงวนเป็นพิเศษ

นี่ก็เริ่มทราบแล้วว่าบรรดาลูกศิษย์ลูกหาทั้งหลาย จะพากันรวมหัวกันเป็นจุดเป็นแห่ง เข้ามาซื้อทองคำ ในคำบอกมานั้นว่า ให้ได้ทองคำครบ ๑๐ ตัน ภายใน ๒๕๔๖ นี้ว่าจ้าง หรือจุดใหญ่ก็จะเป็นจุดกฐินละมั่ง คือจุดใหญ่ของทองคำนี้จะลงในจุดกฐินกฐินข้างหน้านี้ แต่ยังไงก็จะมีให้เลยเดือนธันวาคม ๒๕๔๖ นี้ จะให้เสร็จเรียบร้อยไป

นี่กำลังปรึกษาหารือกัน เราพอใจ นี่ก็เหมือนกันนะ เราก็ดูตามเรื่องของเราเป็นอรรถเป็นธรรมสม่ำเสมอ ไม่ให้กระทบกระเทือนปีบปีสีไฟอะไรเลย นี่เรียกว่า

ธรรม ที่เราพาพี่น้องทั้งหลายดำเนินมานี้ เราจึงไม่ไปมีจุดมีหมายอยู่ที่จุดไหน นักตกร
นั้นนักตกรนี้ ไปทำทางนั้นให้บอบซ้ำทางนี้บอบซ้ำนี้เราไม่ทำ นี่เราก็อำมาเป็นเวลา ๕
ปี ก็บอกกล่าวพี่น้องทั้งหลายเรื่อยมาอย่างนี้ ตามแต่อัธยาศัยของจิตใจซึ่งเป็นลูกชาว
ไทยด้วยกัน จะพินิจพิจารณาทุกหัวใจด้วยกัน ว่าที่เรานำนี้มาเพราะเหตุผลกลไกอันใด

เรามีเหตุผลทุกอย่างแล้วก่อนที่จะนำ เริ่มแรกตั้งแต่ชาติไทยของเราจะจม เราก็
ได้สละชีวิตทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อพี่น้องชาติไทย และศาสนาของเราได้อยู่หนาแน่นคงเส้น
คงวาต่อไป เราถึงได้อุตสาหะพยายามออกมา เพื่อฟื้นเต็มกำลังความสามารถของเราที่
จะทำได้ จึงได้ประกาศตนออกเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลาย ตั้งแต่ปัจจัยไทยทานต่าง ๆ ที่จะ
หนุนขึ้นสู่ชาติไทยของเรา ที่กำลังจะล่มจมอยู่แล้วให้เห็นต่อหน้าต่อตา นี้ก็พยายาม เรา
ก็ดำเนินอย่างนั้นเรื่อยมา ไม่ให้บอบให้ซ้ำให้เป็นน้ำใจของพี่น้องชาวไทย

นิมิตต์เราไปเทศนาว่าการเพื่อผลประโยชน์แก่ชาติ เราไปให้ทุกแห่งทุกหน
ถ้าไม่สุขวิสัย เราทำอย่างนี้ตลอดมาเรื่อย ๆ เราไม่ไปบีบบังคับผู้หนึ่งผู้ใด อันนั้น
ปล่อยให้เป็นน้ำใจของพี่น้องชาวไทย ซึ่งเป็นเจ้าของของสมบัติในชาติไทยของเราด้วย
กันทุกคน ได้พิจารณาโดยลำพังตนเองตามอัธยาศัย เราไม่ไปบีบบังคับ แต่ความเป็นผู้
นำตามหน้าที่ของเรา เราก็นำไปตั้งที่ปฏิบัติมานี้แหละ อันนี้ครั้นนานเข้า ๆ บรรดาลูก
ศิษย์ลูกหาก็คิดสงสัยครัดอ่านไตร่ตรองถึงชาติทั้งชาติ แล้วก็เราเป็นผู้นำตะเกียกตะกาย
อายุก็แก่มามากแล้ว จึงคิดกันขึ้นในระยษนี้ เราก้เห็นใจ ให้เป็นเรื่องของท่านทั้งหลาย
ทั่วประเทศไทยเราเป็นผู้คิดเอง จะเป็นที่ยิ้มแย้มแจ่มใสชุ่มเย็นภายในตัวเองและส่วน
รวม

เราจึงไม่เข้าไปแตะไปต้องไปทำอะไรของท่านผู้ใด ปล่อยให้พิจารณาเอง เราก้
พิจารณาและดำเนินตามเรื่องของเราไปโดยลำดับอย่างนี้เรื่อยมา เวลานี้ก็กำลังพินิจ
พิจารณากันในชาติไทยของเรา จะพยายามให้ได้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน ภายใน ๒๕๔๖
นี้ ได้เริ่มเรื่องกันขึ้นแล้ว แล้วดูว่าจะถือเอาภณินนี้เป็นจุดใหญ่ เราก้พอใจให้เป็น
อัธยาศัยของพี่น้องชาวไทยเราทั่วหน้ากัน เป็นความเหมาะสมที่สุดกับที่ว่าเราคือชาติ
ไทย รักชาติไทย รักความเสียสละ และบำรุงรักษาด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคีกัน นี้
เป็นความชุ่มเย็นทั่วหน้ากัน ไม่มีใครจะตำหนิใครได้ว่าคนนั้นแข็งอย่างนั้น คนนี้อ่อน
อย่างนั้น คนนี้บีบบังคับเบียดเบียนหาเงินมาเข้าส่วนรวมคือชาติบ้านเมืองของตน ด้วย
การทะเลาะเบาะแว้งบีบบังคับ อย่างนี้เราไม่ให้มี สำหรับเราเป็นผู้ดำเนิน

ส่วนที่จะครัดอ่านไตร่ตรองยังไ้ ในบรรดาคนไทยเราทั้งชาติจะครัดอ่านไตร่ตรอง
ด้วยความรักชาติ ด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคีกันเพื่อความเสียสละนั้นเราพอใจ ดังที่
บรรดาพี่น้องลูกหลานทั้งหลายกำลังเริ่มครัดอยู่เดี๋ยวนี เราก้เริ่มพอใจไปด้วยกัน สมชื่อ

สมนามว่าสมบัติของไทยและชาติไทยทั้งชาตินี้ เป็นของคนไทยด้วยกันทั้งหมดทุกหน้าทุกตา เราจึงพอใจด้วยกัน ให้เกิดขึ้นด้วยอหิวาตภัยแห่งความรักชาติของเรา นี่เป็นความเหมาะสมแล้ว อย่าให้ถูกบีบบังคับไฟในเหตุที่ไม่จำเป็น อย่างนี้เลย อย่างนี้ไม่จำเป็นจะไปบีบบังคับกัน ส่วนที่จำเป็นอย่างอื่นใคร ๆ ก็พอทราบกันได้ แต่อย่างนี้ไม่จำเป็นที่จะต้องไปบีบบังคับกัน มันเป็นอับมงคล เสียต่อชาติเรา ตีทากะบาดไปเป็นเวลานาน ไปเที่ยวบีบบังคับคนนั้นคนนี้อย่างนี้ไม่ถูก เราได้พิจารณาหมดเรียบร้อยแล้ว เราถึงได้ดำเนินตามที่เห็นว่าราบรื่นดีงาม ดังที่พาพี่น้องทั้งหลายปฏิบัติมานี้

ที่นี้บรรดาพี่น้องชาวไทยของเราก็ต่างทำนต่างคิดเพื่อความรวมตัวกัน เสียสละด้วยความรักชาติของเรา ให้ได้นำสมบัติเข้าสู่คลังหลวงของเรา เพื่อความอุ่นหนาฝาคั่งต่อไปแก่ลูกแก่หลานของเรานั้น หลวงตาพอใจเป็นอย่างมาก ความคิดอย่างนี้ก็คิดมานานแล้ว แต่ปล่อยให้เป็นอหิวาตภัยของพี่น้องชาวไทยเราทั้งชาติ เราจึงไม่เคยปรึกษาออกพูดแม้คำเดียว แต่เมื่อพี่น้องทั้งหลายแสดงออกมาเองนี้ เราเป็นที่พอใจและอนุโมทนาเป็นอย่างยิ่ง สมกับว่าสมบัติของชาติทั้งหมด เป็นสมบัติของชาติไทยของเราที่จะรักสงวนและบำรุงรักษาด้วยกัน เราจึงขอขอบคุณและอนุโมทนากับบรรดาพี่น้องชาวไทยทั่วประเทศไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย กรุณาทราบทั่วถึงกัน (สาธุ)

โยม กราบเรียนหลวงตาครับผม คณะศิษย์จากทางกรุงเทพฯ นะครับ จากที่ต่าง ๆ ที่สวนแสงธรรมก็ดี จากที่กรุงเทพฯ ต่าง ๆ ก็ได้ปรึกษากันแล้ว เรื่องจำนวนทองคำที่ยังขาดอยู่อีก ๑๐๐ กิโลเศษ ที่หลวงตาจะนำเข้าสู่คลังหลวงในวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๖ นี้ คือเป็นวันครบรอบ ๕ ปี โครงการผ้าป่าช่วยชาตินั้น จึงได้พร้อมใจกันจะทอดผ้าป่าทองคำดังกล่าวที่วัดป่าบ้านตาด ในวันที่ ๕ เมษายน ซึ่งเป็นวันเสาร์ ตั้งแต่เวลา ๐๘.๓๐ น. เป็นต้นไปครับ จึงกราบเรียนมาเพื่อพิจารณาว่าควรหรือไม่ประการใดยังง

หลวงตา วันที่ ๕ เมษายน ช่วงเช้าที่วัดนี้เหอ

โยม ที่วัดนี้ครับ

หลวงตา ก็พอดีกันกับ หลังจากนั้นเราก็จะลงกรุงเทพฯ แต่ลงกรุงเทพฯ ของเราเรายังไม่ได้ความมั่นใจเหมือนคราวนี้นะ คราวนี้ได้ความมั่นใจ และแน่นอนในวันที่ ๕ อันนั้นเราคิดสะเปะสะปะของเรา เราจะไปกรุงเทพฯ ก็เพื่ออันนี้แหละ แต่ไปนั้นเราไปด้วยความมั่นใจไปโดยลำดับลำดับที่นี้ หลังจากนั้นแล้วเราจะไปกรุงเทพฯ ส่วนเงินเรายังไงเราก็จะถอน นี่เราเซ็นใบถอนไปแล้วนะ เศษเหลือเท่าไรก็บรรดาลูกศิษย์ที่ในจดหมายนี้ก็จะมีไปหมดให้พอ ว่างั้นเถอะ ส่วนเงินในนี้นั้น เราได้เซ็นใบถอนมอบให้คุณชายไปเรียบร้อยแล้ว ทางบัญชีกรุงเทพฯ โฉนดมีก็แห่งก็บอกไว้เรียบร้อยแล้ว ส่วน

ทางนี้ก็ได้นะเขาแล้ว เมื่อวานนี้ก็เริ่มแนะนำแล้ว จากนั้นไปอีกไม่กี่วันนะ เราจะส่งเรอบอกเวลานี้ให้พิจารณาไว้ให้เรียบร้อย

เราจะส่งคือสั่งให้มารวมบัญชี ๆ ให้เขาเป็นผู้มาคิดมานับเอง เรานับไม่ได้นะมันหลายสมุด ให้เขาเอาสมุดมา บัญชีนี้เท่าไร ๆ ให้เขามาดูบัญชีนี้คัดออกมา ๆ เราจะเป็นคนสั่งว่า บัญชีนี้ถอนเท่านั้น ๆ แล้วเราก็เซ็นให้เขาถอนตามนั้น จะถอนหรือจะโอนอะไรไปทางกรุงเทพาก็แล้วแต่ อันนั้นไม่มีปัญหาละ เมื่อเราเซ็นให้เรียบร้อยแล้วจากการพิจารณาของเรา นี่ก็ไม่นาน เราจะเริ่มถอนตั้งแต่ มีนาคม ตั้งแต่ก่อนที่เราจะไปอุบล ไปอุบลคราวนี้ไปอำนาจเจริญ จนกระทั่งไปถึง นครพนม วันที่ ๒๘-๒๙ ของมีนาเสร็จ เราจะไปก่อนหน้านั้น พอจะออกเดินทางเราจะจัดการอันนี้ คือจะไปดูเหมือนเป็นวันที่ ๑๙ หรือ ๒๐ (๒๐ ครับผม)

เออ ๒๐ มีนา เราจะจัดก่อนนี้ เรียบร้อยแล้วก็ส่งทางโน้น เราก็ออกเดินทาง พอเสร็จหมดแล้ว วันที่ ๕ ทางนี้มา หลังจากนั้นเราก็จะลงกรุงเทพฯ ด้วยความแน่ใจก็เยี่ยมแจ่มใสตลอดไป ตั้งแต่ออกจากวัดป่าบ้านตาดถึงสวนแสงธรรมของเราเข้าใจไหม ละ นี่เป็นที่แน่ใจแล้วแหละเราจะเอาละคราวนี้ จะทำเป็นจุด ๆ พอได้ ๕๐๐ กิโลนี่แล้วก็จะ เป็น ๖ ตันกว่า ก็ยังเหลืออีก ๔ ตัน

ที่นี้บรรดาพี่น้องทั่วประเทศไทยเราก็จะรวมหัวกันให้เสร็จภายใน ๒๕๕๖ สุดท้ายของเดือนก็คือธันวาคม จะให้เสร็จ แต่จะถือจุดนี้เป็นจุดใหญ่จุดหนึ่งคือกฐิน จะรวมใหญ่จุดนั้นละ จุดกฐิน จากนั้นก็จะต่อเรื่อย ขาดเหลือเท่าไรที่นี้ก็ห่มุนตัว ๆ ละ ให้พอ นี้เราก็บานใจ พี่น้องทั้งหลายก็บานใจทั่วหน้ากัน ว่าความรักชาติ ความเสียสละด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคีกัน ได้ประกาศก้องขึ้นแล้วในประเทศไทยของเรา แล้วโดยมีหลวงตาบัวเป็นผู้รับประกันในจำนวนสมบัติที่ได้บริจาคแล้วนี้ คือทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน ดอลลาร์ค่อนข้างแน่ว่า จะได้ ๑๐ ล้านดอลลาร์

อันนี้เราได้เป็นผู้ประกาศยืนยันและออกหน้าทัพ เพื่อต่อสู้กับโจรมารทั้งหลายที่มีแต่ปากสกปรกมากอยุ่ใจมืดพี่น้องทั้งหลาย เราจะตอบโต้เขาด้วยปากสะอาดของเรา ควรหมาเย็ดแมงก็จะว่ามัน เอ้า ก็ปากสะอาดก็อย่างนั้นละชิไชใหม่ ตัวไหนก็จะชั้ดออก ละปากสะอาด สะอาดอะไรก็เราทำเสร็จเรียบร้อยแล้ว ยกชาติไทยของเราได้ตามความมุ่งหมายแล้ว จะไม่เรียกว่าปากสะอาดยังไง เราจะว่ายังไงเราก็ว่าได้เราสะอาดแล้ว เพราะฉะนั้นให้เขายกโคตรมาโจมตีเรา แต่ขอให้ได้ก่อนนี้นะ ถ้าไม่ได้ก่อนนี้เขายกโคตรหมูโคตรหมาเราต้องยอมแพ้เขาหมดเข้าใจไหม เอาละนะ เข้าใจแล้วนะ

วันที่ ๒ เมื่อวานนี้ได้ทองคำ ๔ บาท ดอลลาร์ได้ ๑๒๐ ดอลลาร์ ทองคำที่เราได้ หลังจากการมอบเรียบร้อยแล้วนั้น เวลานี้ได้ ๑๓๕ กิโล ๓๘ บาท ๘๒ สตางค์ ดอลลาร์

ได้ ๑๒๙,๖๑๙ ดอลลาร์ รวมทองคำที่ได้แล้วทั้งหมด ทั้งที่มอบแล้วและยังไม่ได้มอบ รวม
เป็นทองคำ ๕,๖๙๕ กิโล ดอลลาร์รวมทั้งหมดได้ ๗,๓๒๙,๖๑๙ ดอลลาร์ กรุณาทราบ
ตามนี้

อ่านและฟังธรรมะหลวงตา วันต่อวัน ได้ที่
www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th